

Interpellation av Helene Öberg (MP) om patientsäker vård på förlossningsklinikerna

Barnmorskorna vet att det finns en risk att deras höjda röster för en bättre arbetsmiljö innebär att förlossningsrädslan ökar bland kvinnor. Trots det väljer de nu att synliggöra bristerna inom förlossningsvården. Det är inte enbart en kamp för bättre arbetsvillkor. Det är också en strid för alla kvinnor som de hjälper, som är glada och tacksamma för den vård de får, som oftast leder till att man åker hem med en frisk bebis.

Föda barn gör vi ganska sällan. För oss som ska föda barn är det svårt att avgöra vad som är normalt omhändertagande och vad som är resultatet av en pressad arbetsmiljö. Nu vittnar barnmorskorna om att patienterna själva ser hur tufft barnmorskorna har det. Det händer till och med att de kvinnor som ska föda barn känner sig tvungna att be om ursäkt att de är till besvär. Där någonstans måste gränsen vara för vad som är arbetsplatsen och medarbetarnas ansvar och vad som är politikens ansvar för en trygg och säker vård. Patienterna kan inte börja stå tillbaka för att de tycker synd om medarbetarna.

De senaste åren har antalet förlossningar ökat med 1000 stycken på Karolinska, utan att bemanningen höjts förrän nu vid årsskiftet, med ytterligare en barnmorska och en undersköterska. Vad innebär en sådan "effektivisering" i praktiken? En barnmorska berättar själv om en arbetsdag från veckan som gick:

"Kl 07 - arbetsdagen börjar, med en kvinna som är slutskedet av en riskförlossning.

kl 09.40 tillkallar jag läkare för bedömning. Jag tror att förlossningen behöver avslutas med sugklocka.

10.18 framföds huvudet men kroppen följer inte. Vi bedömer att barnet har fastnat. Vi agerar enligt handboken för denna fruktade och ovanliga komplikation.

10.23 föds barnet och är taget av förlossningen. Jag som barnmorska vidtar de första åtgärderna för att hjälpa barnet att andas. I ca 1,5 timme jobbar jag därefter med att kontrollera att mamman inte blöder, vilket hon gör lite extra så då åtgärdar jag det, syr bristning efter förlossningen, observerar och kontrollerar barnet som ju kräver extra kontroll efter en tuff start, stöttar mor och barn i första amningen.

12.00 kommer jag ut ur förlossningsrummet och är hungrig, törstig, förmodligen kissnödig och tagen efter detta drama som är vårt jobb.

Hoppas på att få äta lunch, hämta andan och journalföra allt som hänt vid förlossningen jag just assisterat vid.

12.05 möter jag koordinatör på förlossningen som berättar att jag kan välja mellan att ta ansvar för två nya patienter med nyligen igångsatta förlossningar eller en patient med smittsam sjukdom som just kommit in med värkar. Ingen tid för reflektion eller stöd från kollegor.
13.40 Lunch."

Bakom uppropet för bättre villkor i förlossningsvården står barnmorskor från alla landstingets sjukhus enade. De upplever samma påfrestning och omöjliga arbetsbelastning.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga ansvarigt sjukvårds-
landstingsråd:

Vilka åtgärder tänker du vidta för att förbättra möjligheten till patientsäker vård på förlossningsklinikerna?

Helene Öberg (MP)